

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

Către,

BIROUL PERMANENT AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

În conformitate cu prevederile art.95 și 115 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, vă înaintăm spre dezbatere și adoptare, în procedură de urgență, **propunerea legislativă pentru prevenirea cruzimii față de animale și protecția acestora.**

INIȚIATOR:

Deputat PD-L - Valeriu TABĂRĂ

Deputat PD-L - Mircia GIURGIU

EXPUNERE DE MOTIVE

Prin prevenirea cruzimii față de animale și protecția acestora se dorește să se consolideze drepturile, bunăstarea și motivarea cetățenilor de a avea un comportament adecvat față de animale.

Atât oamenii cât și animalele au un drept comun, și anume dreptul la viață. Dacă oamenii au un drept asupra unui animal, atunci în mod obligatoriu vor avea și responsabilități privind prevenirea cruzimii, bunăstarea și protecția acestuia.

Privarea de libertate a animalelor încalcă un drept fundamental nu numai pentru specia umană, ci și pentru animale, care genetic au fost create să trăiască în mediul sălbatic. În cazul animalelor domestice tratamentul aplicat acestora exclude orice act de cruzime și violență.

În trecut se folosea sclavia asupra oamenilor, desființată la sfârșitul secolului 18 în SUA, Franța și Marea Britanie, în prezent, din păcate societatea reflectă acte similare față de animale.

Cadrul legal de protecția a animalelor, pe care îl propunem, reglementează buna purtare și condițiile adecvate care trebuie aplicate în orice situație și domenii privind animalele. Se văd zilnic abuzuri și violențe și trecem indiferenți pe lângă gesturile sălbatice și primitive a unor oameni fără milă. De-a lungul istoriei omul și animalul au fost înfrățiți: animalul ne oferă de mii de ani hrană și ajutor.

Față de cele prezentate, am inițiat propunerea legislativă anexată, pe care o supunem spre aprobare Parlamentului în procedură de urgență.

INIȚIATOR,

Deputat PD-L - Valeriu TABĂRĂ

Deputat PD-L - Mircia GIURGIU

L E G E

pentru prevenirea cruzimii față de animale și protecția acestora

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art.1. – (1) Prezenta lege reglementează prevenirea cruzimii față de animale, bunăstarea și protecția acestora și condamnă orice acte de cruzime și maltratare a animalelor, inclusiv cel de abandon.

(2) Se înființează la nivel național, Poliția animalelor cu atribuții de organizarea și funcționarea, de verificare și control privind bunăstarea și protecția animalelor și prevenirea cruzimii față de acestea.

Art.2. – Acțiunile educative privind prevenirea cruzimii față de animale și protecția acestora vor avea în vedere și unele grupuri de animale nevertebrate, în special insecte, crustacee și moluște.

Art.3. – Dispozițiile prezentei legi sunt întemeiate pe următoarele principii de bază:

a) animalele sunt ființe sensibile, capabile de suferință fizică și psihică având și o valoare intrinsecă în afara celei utilitare;

b) omul are obligația morală de a nu abuza de viața animalelor, eliminând moartea lor și evitând sau reducând în cea mai mare măsură posibilă suferința;

c) în situațiile legal reglementate în care suprimarea vieții unui animal poate fi admisă, aceasta trebuie să se producă numai prin procedee sau metode științific fundamentate, adecvate speciei și împrejurărilor care pot să înlăture sau să reducă până la un nivel minim suferința fizică și psihică a animalului.

Art.4. – Structurile legal constituite, ale societății civile, au dreptul și acestora li se va acorda posibilitatea reală de a se implica în elaborarea strategiei, a metodologiilor și a normelor de aplicare a acestei legi.

CAPITOLUL II

Prevenirea cruzimii față de animale, bunăstarea și protecția lor

Art.5. – Constituie *cruzime față de animale*, în sensul prezentei legi, orice acțiune efectuată în mod direct sau indirect, cu știință sau fără știință, previzibilă sau imprevizibilă, care poate să aibă drept urmare suferința fizică și/sau psihică a unui animal, vătămarea sa gravă ce ar putea cauza moartea în raport cu normele legale, punerea în pericol a vieții animalului indiferent dacă el aparține sau nu făptuitorului, dacă nu are proprietar ori custode, trăiește liber sau în captivitate.

Art.6. – Sub incidența noțiunii de cruzime față de animale definită la art.5 intră și se sancționează, conform legii:

- a) tentativa de omor sau omorârea nejustificată a unui animal;
- b) sacrificarea considerată admisibilă în raport cu normele legale dar efectuată sau provocată în condiții de suferință ce ar putea fi înlăturată sau redusă până la cel mai scăzut nivel posibil, ținând seama de reglementările legale și de procedeele sau tehnicile recomandate de forurile naționale și internaționale competente, indiferent dacă suprimarea vieții animalului se face pentru consum alimentar, pentru obținerea de blănuri, pentru experiențe în laboratoare sau în oricare alte unități, ori locuri, incluzând și animalele care trăiesc libere sau se află în captivitate;
- c) provocarea unor suferințe oricăror animale prin manipulări ori fapte precum cele prevăzute la art.7 săvârșite sau favorizate cu bună-știință, care pot să determine o suferință intensă sau prelungită ori repetată indiferent dacă fapta a condus sau nu la moartea animalului;
- d) aplicarea de rele tratamente animalelor proprii, aflate în custodie sau cu care omul vine în contact în cadrul ocupațiilor sale printr-un comportament brutal sau neglijent, abuzul în utilizare, neasigurarea condițiilor elementare necesare vieții și bunăstării acestor animale precum și alungarea sau părăsirea animalelor de muncă, utilitare de alt fel sau de companie.

Art.7. – Constituie infracțiune de cruzime față de animale de orice proveniență a următoarelor fapte:

- a) torturarea, mutilarea, sufocarea, otrăvirea în afara limitelor și a metodelor legal reglementate în cazul unor rozătoare sau insecte dăunătoare, aplicate pentru a nu pune în pericol viața sau sănătatea oamenilor și/sau a animalelor, incinerarea, îngroparea, jupuirea sau începerea oricărei prelucrări a corpului înainte de se constata moartea acestuia;

b) organizarea, finanțarea sau încurajarea prin pariuri a luptelor de animale de orice fel sau a oricăror spectacole sângeroase implicând animale;

c) uciderea în condiții provocatoare de suferințe intense sau prelungite a animalelor destinate consumului alimentar, din abatoare, ferme, unități de alimentate sau gospodării fără respectarea prevederilor tehnice, prevăzute în normele de aplicare conform prevederilor art.49, necesare reducerii până la nivelul minim posibil a suferinței;

d) sacrificarea animalelor în locuri neautorizate exceptând gospodăriile familiale pentru uzul propriu în cazul speciilor prevăzute în normele tehnice de aplicare;

e) sacrificarea în condiții provocatoare de suferințe intense a animalelor din ferme, crescătorii sau gospodării individuale, pentru obținerea de blănuri, piei ori alte produse precum și a animalelor sălbatice capturate în același scop fără punerea în practică a normelor de eutanasiere pentru diversele specii în cauză, recomandate de experți pe plan internațional și acceptate pe plan național;

f) uciderea sau provocarea unor suferințe intense ce puteau fi evitate animalelor folosite în scopuri științifice fără respectarea legislației existente în acest domeniu;

g) comerțul ilegal cu animale și produse animaliere;

h) orice alte fapte care se încadrează în prevederile art.6 lit.a)-c).

Art.8. – Constituie contravenție de rău tratament aplicat animalelor, definit la art.6 lit.d), următoarele fapte:

a) creșterea animalelor în condiții de aglomerare excesivă;

b) transportul sau expunerea animalelor în condiții de aglomerare și durată excesive, în poziții care le prilejuiesc suferințe sau neavând îndeajuns aer și apă;

c) lipsirea unui animal propriu sau aflat în îngrijire, de hrană adecvată și apă în cantități suficiente, de un adăpost curat și aerisit sau neacordarea unor posibilități minimale de mișcare;

d) supunerea animalelor la munci mai presus de puterile lor, pentru care nu sunt apte în raport cu specia, vârsta, starea fizică, inclusiv o gestație înaintată, sau folosirea de juguri, hamuri nepotrivite, ce pot provoca suferințe;

e) lovirea brutală sau înțeparea animalelor pentru a le forța să depună eforturi peste puterile lor pentru a sili un animal căzut să se ridice, suprasolicitat în muncă, rănit sau bolnav;

f) nerespectarea odihnei necesare pentru animalele de muncă sau expunerea lor excesivă în condiții de intemperii, care pot provoca îmbolnăviri;

g) izgonirea sau abandonarea animalelor domestice de muncă, utilitare, de companie, care nu mai pot fi folosite datorită vârstei, bolnave sau infirme;

h) folosirea animalelor pentru concursuri, competiții de alergare, spectacole, inclusiv cele de circ, filmări, reclame, publicitate, expoziții, distracții, sporturi sau ținerea lor în grădini zoologice, fără grija necesară pentru siguranța și bunăstarea acestora;

i) dresajul brutal al animalelor;

j) iritarea animalelor sau ațâțarea lor unele împotriva altora ori împotriva oamenilor;

k) nesupravegherea oricărui animal propriu sau aflat în custodie, care se dovedește agresiv față de oameni sau animale;

l) condițiile de deținere a animalelor supuse comerțului ilegal.

Art.9. – (1) Ministerul Educației, Cercetării și Inovației asigură includerea în programele destinate formării și perfecționării cadrelor de specialitate a tehnicienilor sau a lucrătorilor din domeniile medical-veterinare, biologice și zootehnice, a noțiunilor cu caracter științific, tehnic și etic menite să asigure respectul față de viață și înlăturarea sau reducerea în cea mai largă măsură posibilă a suferinței animalelor asupra cărora se exercită activități umane.

(2) Ministerul Educației, Cercetării și Inovației va desfășura, în colaborare cu organizațiile neguvernamentale de protecție a animalelor și cu alte foruri, programe educative urmărind prevenirea cruzimii față de animale și protecția acestora.

(3) În toate situațiile în care s-au comis acte de cruzime față de animale și, în primul rând, în cazul minorilor, instanța de judecată poate să decidă și obligația pentru făptuitori de a participa la aceste programe educative.

Art.10. – În cuprinsul prezentei legi, prin *animal de companie* se înțelege orice animal deținut sau destinat a fi deținut de către om, în special pe lângă casă, pentru agrement sau companie.

Art.11. – Sunt interzise și sancționate orice acte de cruzime față de animalele de companie definite la art.5 și 6, prin:

a) omorâre;

b) chinuire;

c) rău tratament;

d) abandonare;

e) comerțul ilegal.

Art.12. - Prin *deținător al unui animal de companie* se înțelege proprietarul sau posesorul de fapt al acestuia ori un custode, persoană fizică sau juridică, instituție publică sau privată ce are în îngrijirea sa, asumată benevol ori printr-o obligație animalul respectiv.

Art.13. - (1) Deținătorii animalelor de companie au obligația de a crea condițiile minime pentru siguranța și bunăstarea lor, pentru a preveni pierderea sau accidentarea având față de acestea un comportament uman de a nu le abandona.

(2) Abandonarea animalelor în păduri sau în locuri apropiate de acestea constituie o circumstanță agravantă.

Art.14. - (1) Câinii nu vor fi legați la punct fix fără posibilitatea de mișcare. Ei vor fi legați cu posibilitatea culisării pe sârmă folosindu-se un dispozitiv de împiedicare a strangulării, denumit *vârtej*, și se va da posibilitatea mișcării libere în condiții de siguranță.

(2) Câinii vor fi ținuți legați doar 4 ore/zi.

Art.15. - În situații de urgență, când animalul rămâne la deținătorul său și reprezintă un pericol imediat pentru animal, Poliția animalelor în colaborare cu organizația neguvernamentală a cărei activitate vizează bunăstarea și protecția animalelor poate ridica și prelua provizoriu animalul înștiințând în scris deținătorul și instanța judecătorească, după caz.

Art.16. - Animalele de companie din specii sau rase care pot în unele situații să prezinte pericolozitate ori cele având un tratament înclinat spre agresivitate vor fi ținute și supravegheate în condiții care pot să prevină orice accident pentru oameni sau animale. Deținătorii vor aplica măsurile educative pozitive, conform recomandărilor etologice și chinologice.

Art.17. - Deținătorii animalelor de companie trebuie să respecte normele de vaccinare antirabică, precum și normele de înscriere și identificare a câinilor.

Art.18. - (1) Deținătorilor li se va recomanda, prin acțiuni de lămurire, sterilizarea medicală a animalelor proprii de companie, câini sau pisici, în măsura necesară pentru a preveni apariția puilor nedorți, ce ar putea conduce la abandonarea acestora și creșterea numărului animalelor fără stăpân.

(2) În scopul reducerii abandonului și al reducerii numărului animalelor fără stăpân, deținătorii vor avea în vedere limitarea frecvenței montelor.

(3) Proprietarul își va asuma responsabilitatea puilor rezultați, în caz contrar fiind sancționați, conform legii.

(4) Pentru evitarea suprapopulării cu animale de companie cu sau fără deținător, toate animalele de peste 6 luni trebuie să fie microcipate și sterilizate sau consiliile locale pot, prin hotărâre, să oblige deținătorii la plata unei taxe anuale de până la 300 de lei pentru a-și păstra câinii apți de reproducere, și 300 de lei pentru fiecare generație de pui.

(5) Prin programele prevăzute la art.23, vor fi create facilități pentru sterilizarea animalelor de companie.

Art.19. - (1) Organizațiile neguvernamentale interesate, al căror domeniu de activitate vizează bunăstarea și protecția animalelor, persoanele fizice sau juridice pot înființa refugii, adăposturi sau pensiuni de preluare în custodie a animalelor de companie, pentru o perioadă în care deținătorii nu pot îngriji animalele, pe bază de angajament, prevăzând obligațiile asumate reciproc, cu menționarea datelor de identificare a animalului.

Art.20. - (1) Prin *animalele de companie fără stăpân* se înțelege cele care nu au un deținător, proprietar sau custode ori se găsesc în afara locuinței sau a gospodăriei deținătorului și a supravegherii acestuia prin pierdere, abandonare, rătăcire ori alte motive.

(2) Animalele prevăzute la alin.(1) sunt, de asemenea, ocrotite prin lege, paralel cu măsurile care privesc prevenirea apariției sau a creșterii numărului lor și protecția mediului și a sănătății publice.

(3) Se interzice eutanasierea câinilor capturați sau ținuți în adăposturi.

(4) Se interzice folosirea câinilor capturați sau ținuți în adăposturi pentru experimente.

(5) Câinii vor fi sterilizați și înregistrați (microcipați, tatuați, crotaliați). Câinii nerevendicați în termen de 60 de zile pot fi adoptați de persoane care oferă garanția bunului tratament. Înainte de adopție, câinii vor fi vaccinați antirabic.

(6) Eutanasierea câinilor și pisicilor este permisă, conform procedurilor umane, numai dacă sunt bolnavi incurabil sau au demonstrat că sunt periculoși.

(7) Medicii veterinari concesionari au obligația de a steriliza/castra câinii și pisicile fără stăpân din zona de acțiune.

(8) Cabinetele veterinare pot steriliza/castra câinii și pisicile fără stăpân aduse de organizațiile de protecție a animalelor.

(9) Cheltuielile ocazionate de dispozițiile alin.(7) și (8) vor fi suportate de la bugetul județean și/sau local, precum și dintr-un cont special, creat de Autoritatea Națională Sanitar-Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

Art.21. – Prevenirea apariției și a creșterii numărului animalelor de companie fără stăpân se efectuează prin:

a) aplicarea dispozițiilor prezentei legi referitoare la îndatoririle deținătorilor animalelor de companie în ceea ce privește evitarea pierderii și abandonului acestora;

b) limitarea reproducerii animalelor de companie care au un deținător, precum și sterilizarea în proporție cât mai ridicată a celor fără stăpân;

c) acțiunile de protecție a animalelor în cazul demolărilor sau al unor calamități.

Art.22. – (1) Limitarea reproducerii animalelor de companie se va obține prin metode recomandate în medicina veterinară.

(2) Intervențiile se vor efectua numai de către medici veterinari specializați.

(3) Intervențiile asupra femelelor sau a masculilor, în vederea suprimării capacității de procreare a animalului, prin metode chirurgicale sau produse medicamentoase validate sunt denumite în prezenta lege *sterilizare/castrare*.

Art.23. – (1) Cadrul organizatoric și metodologic al sterilizării animalelor de companie, cu sau fără deținător, în clinicile, dispensarele, cabinetele sau, eventual, ambulatoriile medicale veterinare poate fi stabilit printr-un program, în colaborare cu reprezentanții organizațiilor neguvernamentale și ai administrațiilor publice locale sau centrale, solicitându-se și sprijinul clinicilor universitare veterinare.

(2) Deținătorii cu posibilități materiale reduse, persoanele cu handicap, precum și organizațiile neguvernamentale, instituțiile publice și/sau private, asociațiile de proprietari sau persoanele fizice sau juridice care ocrotesc animalele fără stăpân ori le-au preluat dintr-un adăpost de protecție vor putea beneficia de reduceri sau scutiri de plată, după caz, pentru sterilizarea acestor animale, în condițiile ce vor fi specificate în programele privind sterilizarea.

Art.24. - Ansamblul măsurilor de protecție a animalelor de companie care nu au un deținător, precum și de prevenire a apariției sau creșterii numărului animalelor din această categorie va fi inițiat, coordonat și controlat printr-o colaborare cu caracter permanent între reprezentanți autorizați ai administrației publice locale, ai Poliției animalelor, precum și ai organizațiilor neguvernamentale interesate, al căror domeniu de activitate vizează bunăstarea și protecția animalelor și a mediului, pe baza unui program comun ce va fi întocmit în raport cu condițiile concrete existente.

Art.25. - (1) Un reprezentant al primăriei va primi sarcina de a sprijini, sub directivele conducerii primăriei, supravegherea și protecția animalelor din teritoriu, în permanentă colaborare cu organizațiile neguvernamentale și cu Poliția animalelor, cu stricta respectare a programului comun întocmit conform prevederilor art.24.

(2) În localitățile în care există organizații neguvernamentale interesate, al căror domeniu de activitate vizează protecția animalelor, sarcina de a coordona, supraveghea și controla protecția animalelor din teritoriu va fi atribuită, dacă solicită, reprezentanților acestora, cu sprijinul, inclusiv logistic, al administrației publice locale, al instituțiilor sanitare veterinare și al Poliției animalelor.

Art.26. - (1) În cadrul programului comun, întocmit conform prevederilor art.24, se va prevedea organizarea, în localități sau în grupuri de localități apropiate, a unor refugii pentru cazarea provizorie și sterilizarea câinilor fără stăpân, care vor funcționa printr-o colaborare a organelor ce vizează protecția animalelor și a administrațiilor publice locale, cu mijloace puse la dispoziție de către primării, suplimentate prin sponsorizări și/sau alte modalități de sprijin.

(2) Conducerea fiecărui refugiu va fi stabilită cu acordul participanților la programul comun, în care se va preciza și eventuala titulatură aleasă pentru refugiul respectiv.

(3) În aceste refugii vor putea fi aduși câinii considerați fără stăpân, capturați în condiții netraumatizante, cu indicarea exactă a locului de unde provin. Vor fi asigurate condiții pentru cazarea provizorie, igienă și tratament uman al animalelor, control medical și unele tratamente medicale de urgență, precum și deparazitarea, vaccinarea și sterilizarea. Vor fi asigurate și produsele medicamentoase necesare pentru eventuala eutanasiere, în condiții strict umane, a câinilor aflați în situații extreme, cu respectarea deplină a criteriilor și a normelor prevăzute pentru aceasta la art.20 alin.(6) și art.28.

Art.27. - (1) Câinii de pripas pot fi ridicați de organizațiile neguvernamentale interesate sau de către serviciile locale specializate și transportați în refugiu de cazare provizorie sau într-un adăpost.

(2) Fiecărui câine i se va atribui un indicativ numeric atașat prin unul din mijloacele de identificare, i se va întocmi o fișă ce se va înregistra într-un registru special, datele medicale, eventualele observații, măsurile ulterioare luate pentru animal.

(3) Câinii revendicați de către deținătorii lor vor fi predați acestora, iar cei nerevendicați vor putea fi cedați unui adăpost, unei organizații neguvernamentale interesate, precum și unor persoane doritoare, cu înscrierea datelor de identitate și a adresei acestora în fișa animalului, pe baza unui angajament de tratament umanitar. Cedarea se va face cu avizul conducerii refugului și al delegatului organizației neguvernamentale care sprijină unitatea, numai după sterilizare, deparazitare și vaccinare antirabică, și vor fi înregistrați în registrul unic al Direcției Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

(4) Câinii sănătoși și blânzi, care nu au intrat într-una din categoriile prevăzute la alin.(3) vor fi readuși, după sterilizare, vaccinare, deparazitare și marcarea prin implantarea unui cip sau prin aplicare de crotalii cu numere de identificare, în teritoriul de unde au fost ridicați și unde sunt adaptați, fiind acceptați de comunitatea respectivă.

(5) Comunității umane în care câinii sunt reintegrați i se va aduce la cunoștință situația câinilor privind sterilizarea, deparazitarea, vaccinarea și marcarea. Persoanele sau grupurile de persoane în cauză vor ține legătura cu organizațiile de protecție sau cu un dispensar/cabinet medical veterinar, pentru revaccinări obligatorii sau eventuale probleme ulterioare.

(6) Marcarea standardizată a acestor câini, atestând sterilizarea și vaccinare, se va face prin procedee adecvate.

(7) Echipajele de prindere/returnare, precum și mijloacele de transport al animalelor vor fi identificate prin: denumirea societății sau organizației neguvernamentale, sediu, număr de telefon.

(8) Câinii cu afecțiuni vindecabile vor fi îngrijiți în refugiu, adăpost sau clinică veterinară, iar cei cu un comportament aparent agresiv vor putea fi trecuți, după sterilizare, într-un adăpost de protecție, în vederea eliminării stresului și a unei modalități ulterioare de protecție, cu supravegherea necesară.

(9) Pe măsura eliberării adăposturilor, datorită revendicărilor, adopției sau decesului unor animale, pot fi aduse, din teritoriu, animale care au fost eliberate după sterilizare, vaccinare, marcarea.

Art.28. - (1) Situațiile specificate în limitele cărora poate fi admisă eutanasierea fără deținător, vor face, pentru fiecare caz în parte, obiectul

unei evaluări de către o comisie din care vor face parte minimum un medic autorizat și reprezentanții organizației sau ai grupului de protecție de pe lângă refugiu.

(2) Pentru situațiile considerate de pericolozitate sub aspect comportamental se va face distincția față de apartenență, agresivitate datorită stresului, capturării, ce poate fi înlăturată printr-un comportament uman față de cea datorită unor situații pe care le poate elimina sterilizarea.

(3) Sunt exceptate de la suprimarea vieții animalelor făcând parte din categoriile admisibile pentru eutanasiere pe care o organizație sau o persoană dorește și se angajează să le preia sub îngrijire și supraveghere, în condiții corespunzătoare legii.

(4) Eutanasia animalelor, respectiv suprimarea vieții lor în condiții umane, cu evitarea totală sau în cea mai mare măsură posibilă a suferinței fizice și/sau psihice, în situațiile prevăzute la art.28 alin.(1) și (3), va fi practică numai de către medicul veterinar, prin folosirea unor substanțe medicamentoase și modalități de administrare cu acțiune letală certă, numai după instalarea stării de inconștiență. Substanțele și modalitățile de administrare folosite vor fi acelea selectate pe baze științifice, recomandate pe plan internațional și acceptate pe plan național pentru specia respectivă, stabilite prin programul comun prevăzut la art.24.

(5) Pe lângă respectarea condițiilor științifice și tehnice, se va asigura un comportament uman față de animal de către întregul personal implicat în efectuarea eutanasiei.

(6) Animalele eutanasiate vor fi observate în continuare de către personalul competent până la certitudinea decesului și nu se va permite ridicarea cadavrelor înainte ca decesul să fie sigur.

(7) Pentru fiecare eutanasiere se va întocmi un proces-verbal.

(8) Niciun animal, indiferent de proveniența sa (refugiu, adăpost sau teritoriu), nu va fi eutanasiat decât în situațiile și prin metodele prevăzute de prezenta lege.

Art.29. - (1) Administrațiile publice locale, vor putea înființa adăposturi pentru animalele fără stăpân. Asemenea adăposturi pot fi înființate și de organizațiile neguvernamentale interesate, al căror domeniu de activitate vizează protecția animalelor, și care vor fi recunoscute automat ca societăți de utilitate publică.

(2) Adăposturile vor putea primi, în funcție de capacitatea disponibilă, animale de companie găsite în teritoriu, abandonate sau aflate în pericol, precum și câinii preluați dintr-un refugiu, pentru adăpostire provizorie și sterilizare.

(3) Adăposturile de protecție vor putea avea și secții de primire în custodie cu plată, pentru situații și perioade în care deținătorul nu poate îngriji animalul, conform prevederilor art.19.

(4) Persoanele sau organizațiile care nu dispun de condiții minime necesare pentru a prelua un animal dintr-un adăpost se pot considera ocrotitori ai unui animal care rămâne pe loc în adăpost, participând total sau parțial la întreținerea acestuia, pe baza unui angajament, animalul respectiv neputând fi cedat altcuiva fără consimțământul persoanei sau al organizației care îl ocrotește.

(5) Adăposturile se vor afla sub supravegherea sanitară a unui medic veterinar desemnat, care va efectua și vaccinările cerute de normele sanitar-veterinare, precum și tratamentele necesare asigurării stării de sănătate a animalului.

Art.30. – Având în vedere rolul lor ecologic, pisicile considerate fără un deținător sau cele aflate prin pierdere, rătăcire ori în alte împrejurări, în afara gospodăriei și supravegherii acestuia nu fac, în general, obiectul unor acțiuni de ridicare prin organe depinzând de administrațiile publice locale. Protecția acestora se efectuează conform normelor privitoare la animalele de companie, iar controlul populației feline se realizează prin sterilizări în raport cu necesitățile.

Art.31. – Animalele de companie nu pot fi capturate, comercializate și ucise în scopul obținerii de produse alimentare, de piei sau blănuri, făinuri proteice, alte produse animaliere.

Art.32. – În cazul demolărilor sau al unor acțiuni de amenajare a teritoriului, serviciile locale de supraveghere și protecție a animalelor, administrațiile publice locale, organizațiile neguvernamentale și Poliția animalelor vor întocmi un program de protecție a animalelor de companie care se găsesc în risc de abandonare sau au rămas de pripas, prin acțiuni de lămurire a publicului, plasamente în familii sau adăposturi, preluări în custodie și sterilizări, în vederea controlului populației canine sau feline și a evitării creșterii numărului animalelor fără stăpân.

Art.33. – Niciun animal de companie nu va putea fi vândut sau cedat dintr-un refugiu ori adăpost unei persoane sub vârsta de 16 ani, fără consimțământul expres al părinților sau al altei persoane care exercită responsabilități parentale.

Art.34. – animalele din următoarele grupe, dintre cele considerate a avea o dezvoltare neuropsihică superioară, și anume: primate, câini, pisici, cai și delfini, nu pot fi ucise pentru consumul alimentar.

Art.35. – Nu se încurajează ținerea unor specimene din fauna sălbatică drept animal de companie, iar scoaterea din mediul natural a unor exemplare din specii sălbatice este interzisă, dacă aceasta pune în pericol soarta animalului sau speciei respective.

Art.36. – În mod excepțional, animalele sălbatice pot fi ținute, cu acordul Poliției animalelor, pe perioada tratamentelor sau a intervențiilor chirurgicale, cu eliberarea în mediul natural imediat după însănătoșire.

Art.37. – Potrivit prezentei legi, sunt considerate *animale din categorii specifice* următoarele: cele folosite pentru experimente și alte proceduri în scopuri științifice, animalele destinate consumului alimentar, cele destinate obținerii de blănuri, animalele din grădinile zoologice, rezervații sau parcuri, menajerii, precum și animalele sălbatice trăind libere.

Art.38. – Protecția animalelor în domeniul experimentării și al altor proceduri în scopuri științifice se reglementează pe baza următoarelor principii care urmează să constituie o interfață știință-etică:

a) reducerea experimentelor și a altor proceduri în scopuri comerciale sau științifice pe animale, prin eliminarea acelor care nu au o utilitate reală pentru sănătatea, siguranța și bunăstarea oamenilor și a animalelor, pentru protecția mediului, precum și prin limitarea numărului animalelor folosite într-un experiment necesar pentru valabilitatea științifică a rezultatelor;

b) înlocuirea experimentelor sau a altor proceduri pe animale care pot genera suferință și/sau moarte, prin metode alternative științifice acceptabile, validate, ce nu folosesc modelul animal viu, totodată, încurajarea elaborării, a validării și a implementării metodelor alternative validate, inclusiv a celor destinate învățământului;

c) perfecționarea metodelor și a tehnicilor folosite pe animale, în experimente sau alte proceduri, în vederea evitării sau a minimizării suferinței fizice și psihice; totodată, alegerea metodelor experimentale mai puțin traumatizante, în toate situațiile în care această opțiune este posibilă;

d) efectuarea experimentelor și a altor proceduri pe animale, în scopuri științifice, numai pe baza autorizațiilor acordate, pentru instituțiile, persoanele responsabile și experimentale sau procedurile în cauză, conform normelor stabilite; păstrarea unei evidențe a autorizațiilor acordate;

e) reglementarea procurării animalelor utilizate în acord cu normele europene existente în acest sens; reglementarea și controlul întreținerii animalelor în instituțiile utilizatoare;

f) evaluarea judicioasă, sub aspect științific și etic, a fiecărui proiect de experiment, conform regulilor precizate și asigurarea respectării prevederilor care urmăresc evitarea sau minimizarea suferinței animalului în cursul experimentului;

g) reglementarea conduitei, în spirit de protecție, privind soarta animalului rămas în viață după experiment;

h) pregătirea adecvată, sub aspect științific, tehnic și etic, a personalului implicat în efectuarea de experimente sau proceduri în scopuri științifice;

i) difuzarea, inclusiv la nivelul învățământului de profil, a normelor care pot să contribuie la realizarea unei interfețe știință-etică în domeniul considerat;

j) promovarea unei atitudini de respect și bunăvoință față de animalele de laborator, considerate ca ființe sensibile, capabile de a suferi și de a memora suferința ;

k) crearea cadrului organizatoric necesar protecției animalelor în domeniul experimentării științifice, în spiritul interfeței știință-etică, prin înființarea comitetelor instituționale pentru etică și protecția animalelor în cadrul instituțiilor implicate, cu atribuții reglementate, precum și a unei comisii centrale pentru etică și coordonare în problemele experimentării animalelor, cu atribuții de avizare, la nivel național, în acest domeniu;

l) ansamblul prevederilor de protecție la care se referă principiile enunțate mai sus pentru animalele vertebrate, inclusiv forme larvare autonome și/sau capabile de reproducere; măsurile elementare de evitare a suferinței se extind și asupra unora dintre nevertebrate.

Art.39. – În situațiile create prin producerea unor calamități naturale sau prin acțiuni de amenajare a teritoriului, care pot avea ca urmare perturbarea habitatului, organele de administrație publică locală sau teritorială și echipele de intervenție, care au ca prim obiectiv protecția oamenilor și a bunurilor, se vor ocupa și de salvarea animalelor, atât a celor domestice, cât și a celor sălbatice.

CAPITOLUL III

Sanctiuni și contravenții

Art.40. – Încălcarea dispozițiilor prezentei legi, precum și a normelor de aplicare a acesteia privind animale de orice categorie se va constata de către: inspectori ai organizațiilor neguvernamentale de protecție a animalelor, reprezentanți ai Poliției animalelor și reprezentanți ai Ministerului Administrației și Internelor.

Art.41.- (1) Inspectorii prevăzuți la art.40 au dreptul de a constata încălcarea dispozițiilor legii, sub toate aspectele, în orice unități, instituții, locuri sau situații la care se referă prevederile acesteia, sesizând conducerile unităților în cauză, precum și instanțele judecătorești, dacă este cazul.

(2) Inspectorii vor avea acces liber în locurile în care se produc rele tratamente și/sau cruzimi față de animale, vor înștiința persoanele fizice sau juridice cu privire la faptele de care se fac vinovate și sancțiunile aplicate și vor sesiza, dacă este cazul, instanțele de judecată.

(3) Organizațiile neguvernamentale menționate la art.40 se pot constitui parte civilă în procesele respective.

Art.42. – Procesele-verbale prin care se constată acte de cruzime față de animale, înaintate instanțelor judecătorești, nu pot fi anulate pentru vicii de formă, acestea putând fi completate și de către instanță cu datele care lipsesc.

Art.43. – (1) Următoarele fapte constituie contravenție și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea prevederilor art.14, cu amendă de la 300 de lei la 500 de lei;

b) nerespectarea art.6 lit.d), art.8, art.11 lit.d) și e), art.13 alin.(1), art.16, art.20 alin.(7), art.33, art.35, cu amendă de la 5.000 de lei la 10.000 de lei.

(2) Constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute la alin.(1) se fac de persoane împuternicite de Poliția animalelor și Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

Art.44. – Nerespectarea prevederilor prevăzute la art.6 lit.a)-c) și art.7, art.11 lit.a)-c) și f), art.13 alin.(2), art.31, art.34 constituie infracțiune și se sancționează cu închisoare de la 5 ani la 10 ani.

Art.45. - Complementar sancțiunilor prevăzute la art.44, instanța judecătorească poate dispune, prin hotărâre, următoarele:

a) orice animal vătămat sau aflat în pericol poate fi ridicat de la deținătorul său ori lăsat pe loc la acesta, în condițiile specificate în art.15;

b) persoanei aflate în culpă i se poate interzice să mai aibă un animal în proprietate sau custodie pentru o perioadă nedeterminată sau pentru o perioadă determinată;

c) făptuitorii pot fi obligați să participe la costurile îngrijirilor medicale a animalului/animalelor vătămat/vătămate din culpă sau accidental;

d) făptuitorii pot fi obligați să participe la un program educativ al unei organizații neguvernamentale. În caz de refuz, se va aplica o amendă egală cu jumătate din amenda inițială.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art.46. - Finanțarea activităților prevăzute la prezenta lege se asigură din:

- a) fonduri extrabugetare;
- b) venituri realizate din amenzile aplicate pentru nerespectarea prevederilor prezentei legi;
- c) subvenții;
- d) donații;
- e) sponsorizări;
- f) venituri de la Guvern și/sau de la bugetul local;
- g) solicitarea de către Guvern a unor fonduri nerambursabile pentru implementarea legii, în cadrul unor programe internaționale comunitare;
- h) fonduri europene.

Art.47. - (1) În vederea elaborării normelor tehnice de aplicare a dispozițiilor cuprinse la art.1-8 cu privire la prevenirea cruzimii față de animale se vor avea în vedere, următoarele două categorii de animale cu caracter specific:

a) animale domestice destinate consumului alimentar, din ferme, gospodării sau crescătorii cu acest profil de toate categoriile, abatoare de orice fel, animale în curs de transport;

b) animale crescute sau capturate pentru obținerea de blănuri etc.

(2) Normele tehnice de protecție a animalelor, pentru categoriile prevăzute la alin.(1) vor urmări evitarea sau reducerea la cel mai scăzut nivel posibil a suferințelor fizice și psihice a animalelor respective, în creșterea, capturarea, transportul sau sacrificarea lor, în raport cu standardele științifice, tehnice și etice actuale.

(3) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, se va constitui o comisie de lucru formată din reprezentanți ai Ministerului

Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, ai Ministerului Administrației și Internelor, ai Autorității Sanitare-Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, ai Ministerului Mediului, ai Asociației Generale a Vânătorilor și Pescarilor și reprezentanți ai organizațiilor neguvernamentale pentru protecția animalelor care va elabora, într-un interval de maximum 6 luni, norme tehnice de aplicare pentru prevenirea abuzurilor și a actelor de cruzime față de animale sălbatice trăind libere în natură sau captive.

Art.48. – Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Ordonanța de urgență a Guvernului nr.155/2001 privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.794 din 13 decembrie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.227/2002, Legea nr.205/2004 privind protecția animalelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.531 din 14 iunie 2004, art.17 din Hotărârea Guvernului nr.955/2004 pentru aprobarea reglementărilor-cadru de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.648 din 31 august 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr.3/2003, cu modificările ulterioare, art.2 pct.15 din Legea nr.61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.387 din 18 august 2000, cu modificările și completările ulterioare, art.3 pct.6 din Hotărârea Guvernului nr.984/2005 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.814 din 8 septembrie 2005, precum și orice alte acte normative și dispoziții contrare.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din cu respectarea prevederilor art.76 alin.(1) din Constituția României

***Președintele Camerei Deputaților
Alma Roberta ANASTASE***

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din cu respectarea prevederilor art.76 alin.(1) din Constituția României

***Președintele Senatului
Dan Mircea GEOANĂ***